

Segueix-te a tu mateix

Dv, 17/02/2012 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Una proclamació de llibertat radicalíssima, pròpia dels herois. Compte, per tant, a l'hora d'afegir-se a modes vagament espirotoses que potser el budisme trivial ja lidera. Cal deixar ben clar que parlar d'espiritualitat, en aquest món d'avui, és exactament igual que dimitir irrevocablement del món. Deixen-ho tot i seguiu-me. Ara la celebre frase de Jesús s'hauria de formular així: Deixa-ho tot i segueix-te, sense concedir-te cap de les amenitats que el món et regala. I no deixant-te enganyar pel jo histèric. Deixa-ho tot i prova d'excavar cap endins. Segueix-te a a tu mateix. Gosa construir un camí propi, una via, un itinerari de retrobament amb tu mateix. Deixa-ho tot i segueix-te per dins. Fent això, canviant tu radicalment com a persona, potser aleshores sí que podries dir que l'has seguit a ell.

Aquest de la foto és el darrer paràgraf de la brillant [aportació](#) d'Antoni Puigverd, fa dos anys, al [Simposi Religions i Espiritualitat](#) que va celebrar-se a la [llibreria Claret](#) de Barcelona. Ara ve la Quaresma, un temps que -socialment- ja no diu res i del que ens queden vestigis sense sentit que -això sí- són força populars: el Carnaval i les vacances de Setmana Santa que encerclen aquest buit, per exemple. Tant és, ara, si sou creients o no; tant és si, endemés, sou dels que procureu aprofitar una mica les propostes de Quaresma (que no són exactament no menjar carn els divendres sinó "refermar amb la màxima intensitat tot allò que condueixi, personalment i col·lectivament, a viure una vida més alliberada" com diu el recent [editorial](#) de *L'Agulla*.

Bé, doncs per tots aquells que vulguin viure més lliures aprofitant el despunt primaveral amb què coincideixen aquestes set setmanes (ara deixem estar Déu i la religió), els proposo de llegir el text de Puigverd. I pels mandrosos, només aquest breu paràgraf del final. I repetir-lo com un tantra, com un rosari, com una cançó que 'no ens podem teure del cap'. I mirar al voltant a veure què. Segueix-te a tu mateix i que l'entorn no sigui un jou, que sigui allò amb què t'agafes per créixer, allò que rebutges -si cal- o allò que estimes sense submissió. Oi que hi ha feina? Doncs tens set setmanes per fer-la. Quan acabis, ja serà primavera.